

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvgensis Ecclesiæ, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, 1657

Quomodo impendenda Vnctio extrema. 50

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

C A P. L. *Quomodo impendenda
Vnctio extrema.*

Est autem Vnctio impendenda cum expositione Vnctionis & mandati Apostolici, quod sic habet: Infirmatur quis in vobis? inducat Presbyteros Ecclesiae, ut orent super eum, ungentes eum oleo in nomine Domini; & oratio fidei salvabit infirmum, & alleviabit eum Dominus; & si in peccatis sit, remittentur ei. Postremo loco adhibebit Parochus admonitionem preparationis ad mortem; quemadmodum Enchiridion docebit.

Iac. ult.

C A P. LI. *A sepultura nemo, in communione decadens, repellendus.*

Quod ad sepulturam attinet, quis poterit negare, rem longe piissimam esse, & in veteri & in nova lege accurate observatam, ut Christianorum (qui spem resurrectionis habent) corpora, non pecudum more disjiciantur, sed in cœmeterii sinum recondantur,

Gen. 23.
25.c. ex parte
de sepult.

quod etiam alto mysterio non caret? Ab hac ergo sepultura nemo Christianus, qui in communione decepit Ecclesiae, arretratur, et si casu mortuus fuerit. Quum enim communicabatur viventi, & mortuo communicandum est. Soli vero haeretici, excommunicati, publici latrones, & hi, qui sibi mortem, criminis conscientia adacti, consicerunt, & quos in peccato letali, nullis pœnitentiae signis praecedentibus, decepsisse constiterit, prohibeantur.

C A P. LII. *Quam admonitionem in sepulturis & exequiis fieri oporteat.*

In sepulturis autem & Exequiis, mortalitas atque hujus calamitosæ vita admonitio diligens fiat; atque excitandi inter alia præsentes, ut recognitent, sibi eodem modo hinc excedendum esse, se in hac terra peregrinos agere, aliam autem inquirere, ad quam semper oporteat suspirare. Nam, quo pacto ad exorandam pro defunctis Dei misericordiam commonendi sint, supra diximus.

Heb. II.

P A R S O C T A V A.

C A P. I. *De vietu Parochorum.*Ex Conc.
Tolet. II.
c. 8.Matt. 10.
Ex Conc.
Tribu-
rensi ac
Varense.
c. in Eccle-
siastico. c.
principien-
dum 13.
q. 2.

Superest, ut de vietu Parochorum dispiciamus. Hic in primis, quod Christus docuit, & sacri Canones maxime serio præcepunt, præmittendum duximus: nempe ut Sacraenta Ecclesiastica gratis ministrentur; dicente Domino: Gratis accepistis, gratis date. Quamobrem neque pro baptizandis consignandisque fidelibus, neque pro collatione Chrismatis, vel promotionibus graduum, neque aliis Sacramentis distribuendis, precia quælibet vel præmia, nisi quid voluntariè offeratur, recipienda sunt. Neminem quoque ad quætuosas Exequias cogi, aut pro sepultura munus aut preium exigere volumus, secundum Canonicas sanctiones; Custodi interim ac vespilloni de sua mercede nihil detractentes.

C A P. II. *Parochis vietus necessarius suppeditandus.*Deut. 25.
1 Tim. 5.
Matt. 10.
1 Cor. 9.

At, quum lex Divina præcipiat, non alligandum os bovi trituranti, quod utique, non boum causa sed propter nos dictum, Christus in Euangeliō explicat: Dignus, inquiens, est mercenarius mercede sua. ac Paulus toto capite 9 primæ ad Corinth. confirmat: Quis enim militat suis stipendiis un-

quam? quis plantat vineam, & de fructu ejus non edit? quis pascit gregem, & de lacte gregis non manducat? neque enim magnum est, si, qui spiritualia seminant, carnalia etiam mentant. Quamobrem dispiciendum est, ut Parochis, Euangelii prædicatoribus, certa ac competens subministratio vietus & vestitus fiat, idque ad eum modum, ne, in administrandis Sacramentis quippiam exigendo, oneri sint Parochianis, aut cibum, vicatum discurrendo, emendicare cogantur; quo nihil turpis aut fordidius.

C A P. III. *Vicecuratos, quos vocant, ex proventibus Ecclesia congruam sustentationem recepturos.*

Imprimis igitur, qui per Vicarios seu Vicecuratos Ecclesiæ Parochiales regendi potestatem à Nobis acceperunt, iisdem Vicariis tantam, ex proventibus Ecclesiae, partem assignabunt, qua vitam congruè sustentare possint. Quod Nos inter visitandum, pro ratione locorum ac Parochiarum ut fiat, ordinabimus.

C A P. IV. *Qui Ecclesiæ unitas habent, Vicariis perpetuis portionem congruam assignare oportere.*

Ecclæsiae Cathedrales ac Collegiatæ, item Monachi seu Religiosi, qui Ecclesiæ

De pre-
ben. & die
gnit. lib. 6.